

**Incipit prologus in libros
sententiarum.**

Wisientes aliquid de pe-
nura ac tenuitate ma-
ri paupula i gazonphi-
lacu diu mitte ardua
stande opa ul' vices
nras age p'supsumo. **W**isima
rois fiducia. laboioy m'rede. i samai-
tano statuere q' p'olatis i r'ua
femiuu duobz denariis superro-
ganti c'uta fide p'fessio e. **W**elut
nos ueritas pollutentis: sed ierime-
sitas labois. **W**esideu h'eat p'fici-
di: sed dehoetat i'finitas deficiendi
qua vmat zely domo dei. **W**o-
mardefientes. fide mram adu's
errores carnalium atz animalium homi-
dauitate tris clipeis m'ime ul'
pono munita onde. ac theologi-
caru inquisitioni abdum aperire.
n' no x sacramentoy eclesiasticoy p'
modulo i'telligence me notia tu-
dere studium no valentes studio-
soy f'm votis iure resiste cori
xpo. laudabilibz studiis lingua
ac stilo nos seruire flagrantur.
Wuas bigas i nob agitat xpi
caitas quos no ambigamz omem
huam eloqui p'mone calupnie
atz confiditoni emuloy sep fuisse
obnoxii: qu' dissidentibz volu-
tatu i motibz dissentes q' sit a'ioy
p'p. ut cu o'e d'ni v'ni rone p'f'm
sit: tu diu aliud alijs vide' aut apla-
cet ueritati ul' no intelle ul' offe-
denti i'prietatis error obmitat ac
uoluntatis i'uidia i'sulter qua d's h'q'
s'cli opat' i illis diffidentie filioy
q' no ~~non~~ roni uoluntate subitit
n' doctrine studiu i'pendit. **W** h'no
q' s'opmarut sapie u'ba coaptare
munt' no uei sed planti rone

seruantes quos inq' uoluntas no ad
i'telligence u'itatis sed ad defensionem
placemiu i'itat no desideantes. docet
u'itatis sed ab ea fabulis co'tentes au-
ditu: quoy ~~non~~ p'fessio e m'ge planti
p' docenda congre' ut docenda deside-
rare sed desideatis doctrina coaptat' h'it
rone sapie i' sup'f'one: q' fidei deser-
tione yporisis mendax ut sit ul' in
u'ibz pietas qua amiserit ofia. **W**amq'
simulata pietate oi u'boz mendatio
impia reddut false doctrine i'p'itatis
fidei sanctitate corrump'e molientes.
autu'q' p'urigine sub nouello sui
desidey dogmate alijs i'gerentes q'
contencioy studentes cont' u'itatis i'
fede bellant. **W**nt uei naq' asseritoy
x planti defensione p'rimaz p'igna
e. diu se x u'itas tenet: x se uoluntas
~~non~~ errois tuet'. **W**ox igit' d'o odi-
bile etiam e'itete atz o'a opilae
ne u'iq' neq'ne i' alios effunde q'ant
x lucina u'itatis i' candelabo exaltat'
uolentes i' laboe m'lio ac sudore
uolunt' d'o p'stante co'p'egimz ex
testimoniis u'itatis i'ef'm fundatis
i' quatuor libris distinctu i' q'o m'noz
exa doctrinaq' reperies: i' q'o p' d'nie
fidei ~~non~~ sm'era p'fessione u'
peres doctrine fraudulencia p'idi-
mz aditu demonstrande u'itatis
complexi n' p'iculo i'p'ie p'fessionis
i'ferti tepato m' u'iq' modamine
u'tentes. **W**itibi uo paru' uox m'ra
i'fomuit no a patris discessit limi-
tibz. **W**on igit' d'z h'ic labor cuiqua
pigro ul' multu docto uidei sup'fluo
cu m'lis impigris. multis p' idoms
m' quos etia x m' sit necessarius
breui uoluntate coplicans patru
sententias. apposit' eoz testimonioy.
ut no sit n're q'renti libooy n'uo-
sitate euolue: cui b'uitis collecta q'

quicquid offert sine labore. In hoc autem tractatu non solum prout lectore sed etiam liberum coerectione desiderio maxime ubi profunda veritatis versatur questio. quod vana tot habet inventores. quot huiusmodi confidentes. Ut autem quod quicquid factus occurrit titulos quibus singulorum capitula distinguuntur summissimam.

Explicit prologus. Incipit capitulum primum libri sententiarum.

Quibus doctrina est de rebus vel de signis.

Que rebus quibus fruendum est vel utendum de his quae fruuntur et utuntur.

Quid sit frui vel uti.

Que similitudo et unitas.

Que fuerit intentio subiectiva de similitudine vis modo sit suavis cum de similitudine agitur.

Que testimonia veteris testamenti quibus similitudo mysteriorum declaratur.

Que testimonia novi testamenti ad idem pertinentibus.

Que agnitione tutoris per caritatem quibus similitudo vestigium apparet.

Que ymaginem et similitudinem similitudinis et in humana anima.

Que similitudinem carnis et carnis trinitatis.

Que similitudo unitate.

Quod deus per se deus genuerit. **Q**uod similitudo de uno deo dicitur sicut unus deus de tribus personis.

Quod divina essentia genuerit filium vel genitum sit a patre vel de ipsa natus sit filius vel spiritus sanctus procedens.

Quod filius non est de nihilo sed de aliquo non tamen de materia sit et spiritus sanctus.

Quod ubi patris dicitur filius natus.

Quod pater voluntate genuerit filium aut necessitate et aut volens vel volens sit deus.

Quod pater potuerit vel noluit generare filium.

An posse generare filium sit aliquid potest.

sit in patre quod non sit in filio.

Que veritate autem divine essentiae.

Que immutabilitate eiusdem.

Que simplicitate eiusdem.

Que coequali et consubstantiali carnis quod simplex et non simplex.

Quod deus cum sit simplex tamen multipliciter dicitur.

Quod de simplicitate nulli predicamentorum subicitur.

Quod deus abusive dicitur substantia.

Quod non est in deo aliquid quod non sit deus.

Que distinctio in personis.

Que coeternitate patris et filii.

Que ineffabili et intelligibili gratia communis modo.

Quod deus dicitur filius generatus.

Quod filius vel semper genitus est.

Que obiectio huiusmodi.

Que intentio probare filium non esse coeternum patri.

Que spiritus sanctus quod amice patris et filii.

Que dicitur cum sit in similitudine amice quod est similitudo. sic ubi spiritus dicitur sapientia et tamen tota similitudo dicitur sapientia.

Quod eadem notia spiritus et unitas.

Que accipiuntur.

Quod spiritus sanctus sicut pater et filius est communis ita communem nomen habet spiritus.

Quod spiritus sanctus procedit a patre et filio que tamen gratia a filio procedere differunt.

Que conciliencia latinorum et grecorum in sensu et differentia in verbis.

Quod spiritus sanctus spiritus vel plenitudo procedit a patre et filio.

Quod spiritus sanctus principaliter et spiritus dicitur procedere a patre.

Quod spiritus sanctus cum sit de substantia patris non dicitur genitus sed tamen procedens.

Quod filius dicitur procedere cum spiritus.